

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce: P. Č.**, proti **žalovanému: Statutární město České Budějovice**, se sídlem nám. Přemysla Otakara II. č. 1 a 2, České Budějovice, o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu ve věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 A 119/2014,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu

[1] Návrhem ze dne 11. 6. 2015, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 16. 6. 2015, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Po zdejších soudu se navrhovatel domáhal toho, aby Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) byla určena lhůta pro vydání rozhodnutí o navrhovatelově žádosti o osvobození od soudního poplatku založené ve spise krajského soudu sp. zn. 10 A 119/2014.

[2] Navrhovatel uvedl, že řízení vedené pod sp. zn. 10 A 119/2014 bylo zastaveno, zastavené řízení se však netýká žalobního návrhu A. v žalobě ze dne 30. 8. 2014 založené ve spise evidovaném pod sp. zn. 10 A 119/2014. Navrhovatel má za to, že nemohla zaniknout poplatková povinnost u návrhu, který soud přehlíží.

II. Podstatný obsah spisu krajského soudu

[3] Krajský soud dne 18. 9. 2014 obdržel navrhovatelovu žalobu ze dne 30. 8. 2014, kterou se navrhovatel domáhal „*přezkoumu postupu Statutárního města Č. Budějovice i Krajského úřadu v Č. Budějovicích[...]*“. V petitu A. navrhovatel požadoval, aby krajský soud určil, že „*zadržetí mejlového opravného prostředku žalobce ze dne 14. dubna 2014 KÚ je nezákonným zásahem do práva svobodného přístupu k informacím a do práva na prostředek nápravy*“. Dále se v petitu B. domáhal, aby Statutárnímu městu České Budějovice soud přikázal poskytnout blíže určené informace.

[4] Dne 13. 10. 2014 krajský soud obdržel žádost o osvobození od soudního poplatku za žalobu ve věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 10 A 119/2014. O této žádosti krajský soud rozhodl usnesením ze dne 1. 12. 2014, č. j. 10 A 119/2014 - 14, jímž byla žádost zamítnuta. Uvedené usnesení napadl navrhovatel kasační stížností, kterou Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 26. 2. 2015, č. j. 3 As 255/2014 - 9 (dostupným z www.nssoud.cz stejně jako další zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu). Posléze krajský soud usnesením ze dne 13. 4. 2015, č. j. 10 A 119/2014 - 33, řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[5] Nejvyšší správní soud podaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu zhodnotil a dospěl k závěru, že není důvodný.

[6] Dle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud zamítne návrh na určení lhůty k provedení takového procesního úkonu, který byl již učiněn ze strany soudu, proti němuž návrh směřuje. O takový případ jde v nynější věci.

[7] Navrhovatel se domáhal určení lhůty k vydání rozhodnutí o jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku za žalobu, která je založena ve spise krajského soudu sp. zn. 10 A 119/2014. O této žádosti krajský soud již rozhodl v usnesení ze dne 1. 12. 2014, č. j. 10 A 119/2014 - 14 (kasační stížnost proti tomuto usnesení byla zamítnuta Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 26. 2. 2015, č. j. 3 As 255/2014 - 9). Svůj návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu tak navrhovatel podal půl roku poté, co požadovaný procesní úkon byl učiněn. Návrh je proto nedůvodný.

[8] Navrhovatel namítl, že zastavené řízení, které bylo vedeno pod sp. zn. 10 A 119/2014, se netýká žalobního návrhu A. u žaloby ze dne 30. 8. 2014 založené v uvedeném spisu. K tomu Nejvyšší správní soud konstatuje, že v odůvodnění usnesení o zamítnutí žádosti o osvobození krajský soud jednoznačně konstatoval, že rozhodoval o navrhovatelově žádosti o osvobození od soudního poplatku doručené dne 13. 10. 2014 a jednoznačně též uvedl, k jaké žalobě se vztahovala poplatková povinnost, jíž se týkala žádost o osvobození. Krajský soud jasně v odůvodnění uvedl, že šlo o žalobu, kterou od navrhovatele obdržel dne 18. 9. 2014, a popsal ji oběma body (A. i B.) jejího petitu tak, že je jednoznačné, že šlo o žalobu zmíněnou v bodě [3] shora, která je založena ve spise evidovaném pod sp. zn. 10 A 119/2014.

[9] Případný nesouhlas navrhovatele s tím, jak krajský soud vyhodnotil, kdo je žalovaný, či jiné okolnosti týkající se správnosti či zákonnosti vydaného usnesení krajského soudu ze dne 1. 12. 2014 o zamítnutí žádosti o osvobození od soudního poplatku či navazujícího usnesení ze dne 13. 4. 2015, jímž bylo řízení o žalobě zastaveno, nemá na výše uvedené hodnocení vliv. Takový navrhovatelův nesouhlas totiž není schopen zvrátit skutečnost, že v podmínkách nynějšího případu je z usnesení o zamítnutí žádosti o osvobození zřejmé, že bylo rozhodnuto o žádosti o osvobození od soudního poplatku doručené krajskému soudu dne 13. 10. 2014, která je založena na č. 1. 4 spisu krajského soudu sp. zn. 10 A 119/2014.

IV. Náklady řízení

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. června 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu